[2025] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1: 2025 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 35

ਅਬਦੁਲ ਨੱਸਰ

ਬਨਾਮ

ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ

(2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1122-1123)

07 ਜਨਵਰੀ 2025

[ਬੀ.ਆਰ. ਗਵਈ, ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਅਤੇ ਸੰਦੀਪ ਮਹਿਤਾ,* ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਬੱਚੀ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹੈੱਡਨੋਟਸ†

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 376 – ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ / ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 (2) ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬਾਲ ਪੀੜਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਮਦਰੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ - ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ, ਬਾਲ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਦਰੱਸੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ - ਵਿਆਪਕ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ - ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੂਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੀ - ਕਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ -12 ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਟਾਰਚ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -8 ਨੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ

ਲੇਖਕ

ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੈਪਟਿਕ ਟੈਂਕ ਦੇ ਦੋ ਪੱਥਰ ਵੀ ਹਿਲਾਏ ਹੋਏ ਮਿਲੇ - ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦੀ ਮਿਡੀਸਕਰਟ (ਐਮਓ -7), ਪੇਟੀਕੋਟ (ਐਮਓ -8) ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਮਿਡੀਟਾਪ (ਐਮਓ -9) ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸਦੀ ਮਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ -9) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੁੱਲ 37 ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸੱਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ - ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੱਥੀਂ ਕੰਪ੍ਰੈਸਿਵ ਅਤੇ ਲਿੰਗਚਰ ਕੰਸਟ੍ਰੈਕਟਿਵ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ - ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਲ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੀ ਗਈ ਮਿਡੀਸਕਰਟ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਧੋਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਕਪਾਹ ਦੀ ਗੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ - ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਵਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ - ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਿਡੀਸਕਰਟ (ਐਮਓ -7) 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਦਾਗਾਂ ਦੀ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਖਾਟ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਿਲੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਨ - ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਹੋਰ ਸਾਮਾਨ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰੀ ਹੈ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਯਕੀਨਯੋਗ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 25, 26, 27)

ਸਬੂਤ - ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ - ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

ਆਯੋਜਿਤ: (i) ਹਰੇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥਕ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; (ii) ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਉਹ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਤੱਥ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਜੋ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; (iii) ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਲਿੰਕ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਤੁਲਿਤ; (iv) ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਰੇਕ ਟੁਕੜਾ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ; (v) ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਖੋਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਪੂਰਵਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ [ਪੈਰਾ 30]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ **[1985] 1 ਐਸਸੀਆਰ 88: (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 116 - ਭਰੋਸੇ।**

ਰਾਹੁਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) **[2022] 9 ਐਸਸੀਆਰ 1129: (2023) 1 ਐਸਸੀਸੀ 83;** *ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਦ @ ਕੇਵਤ ਜ਼ਿਨਕ ਨਿਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ* **[2023] 8 ਐਸਸੀਆਰ 152 : 2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 666;** *ਹਨੁੰਮੰਤ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ* **[1952] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1091: (1952) 2 ਐਸਸੀਸੀ 71;** *ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ* **[1978] 3 ਐਸਸੀਆਰ 59 : (1978) 2 ਐਸਸੀਸੀ 518;** *ਜਾਰਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* **[1998] 2 ਐਸਸੀਆਰ 303 : (1998) 4 ਐਸਸੀਸੀ 605 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973; ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860; ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2000; ਕੇਰਲ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 2011

ਕੀਵਰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਬਾਲ ਪੀੜਤ; ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ; ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ; ਸਬੂਤ; ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ; ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ; ਵਾਜਬ ਅਨੁਮਾਨ; ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ; ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ; ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ; ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1122-1123

2013 ਦੇ ਡੀਐਸਆਰ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 2013 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਏ ਨੰਬਰ 1452 ਵਿੱਚ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 28.02.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਤ੍ਰਿਦੀਪ ਪਾਇਸ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਜੈਨ, ਹਰੀਨੀ ਰਘੂਪਤੀ, ਪਲਵ ਮੋਂਗੀਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰ. ਬਸੰਤ, ਥਾਮਸ ਪੀ ਜੋਸਫ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਿਸ਼ੇ ਰਾਜਨ ਸ਼ੋਂਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੂ ਕੇ ਜੋਏ, ਅਲੀਮ ਅਨਵਰ, ਅਬਰਾਹਿਮ ਮੈਥਿਊ, ਮਨੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਮਹਿਤਾ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ 28 ਫਰਵਰੀ, 2018 ਨੂੰ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1452 ਅਤੇ 20131 ਦੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਮੰਜੇਰੀ 2 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 2012 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 487 ਵਿੱਚ 31 ਜੁਲਾਈ 2013 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ।

2. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਇਕਲੌਤਾ ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 18603 ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 376 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ:

(i) ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ: ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ)

(ii) ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ: 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 1,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ)। [ਇਸ ਕੈਦ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 19734 ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ]

3. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1452 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ

---

1 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2013 ਦੇ ਡੀ.ਐਸ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 3 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

2 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ 'ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

3 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ 'ਆਈਪੀਸੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

4 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ' ਸੀਆਰਪੀਸੀ ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

2013 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 2013 ਦੇ ਡੀਐਸਆਰ ਨੰਬਰ 3 ਰਾਹੀਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 2013 ਦੇ ਡੀਐਸਆਰ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 2013 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1452 ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28 ਫਰਵਰੀ 2018 ਦੇ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਰਾਹੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

4. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 4 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

5. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ 16 ਜਨਵਰੀ 2024 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 (2) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਧੋਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 1 ਫਰਵਰੀ, 2024 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

6.1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 6:30 ਵਜੇ, ਲਗਭਗ 9 ਸਾਲ ਦੀ ਪੀੜਤ ਬੱਚੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਅਮਰਮਬਲਮ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੋਨਮਕਲੂ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਮਦਰੱਸੇ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਦਰੱਸੇ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਭਾਲ 'ਚ ਪੋਨਮਕਲੂ 'ਚ ਪੰਚਾਇਤ ਰੋਡ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਮਦਰੱਸੇ 'ਚ ਜਾ ਸਕੇ।

6.2 ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੀ ਦੇਖ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋ ਘਰ 'ਚ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਕਰੀਬ 6:45 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਇਕ ਕਮਰੇ 'ਚ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਾਲ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਬੱਚੀ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

6.3 ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਕਤ ਘਰ ਦੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਖਾਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਉਕਤ ਘਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਬਾਥਰੂਮ। ਉਸਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੈਪਟਿਕ ਟੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਪਟਿਕ ਟੈਂਕ ਦੇ ਸਲੈਬ ਹੇਠੋਂ ਪੱਥਰ ਹਟਾਏ ਗਏ ਸਨ।

6.4 ਜਦੋਂ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਸਲੀਮ (ਪੀਡਬਲਯੂ -1) ਦੁਆਰਾ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7:00 ਵਜੇ ਨੀਲੰਬੁਰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਰਲ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਤਹਿਤ ਨੀਲੰਬੁਰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ 20126 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 308 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। 2011 ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

6.5 ਲੜਕੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7:30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਰਲ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 2011 ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ -9 ਦੁਆਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 201 ਅਤੇ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 20007 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ -20 ਰਾਹੀਂ 20128 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 308 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6.6 ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -24) ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਜੋੜਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ 9 ਭੇਜੀ। ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਬੂਤ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376, 302 ਅਤੇ 201 ਅਤੇ ਜੇਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

6.7 ਇਹ ਕੇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਟ੍ਰਾਈਬਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਮੰਜੇਰੀ ('ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ') ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ

---

5 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1

6 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-11

7 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ 'ਜੇਜੇ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

8 ਸੁਪਰਾ, ਨੋਟ 6

9 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-21

ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

7. ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ 24 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ 25 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ 17 ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ। ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ: -

ਪੀਡਬਲਯੂ - 1	ਸਲੀਮ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 2	ਨਜ਼ਾਰੂਦੀਨ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 3	ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਜ਼
ਪੀਡਬਲਯੂ - 4	ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 5	ਵਿਜੇਚੰਦਰਨ ਕੁੱਟੀ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 6	ਹਰੀਨਾਰਾਇਣਨ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 7	ਇਬਰਾਹਿਮ ਕੁੱਟੀ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 8	ਸ਼ਮਸੁਦੀਨ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 9	ਸੁਹਾਰਾ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 10	ਇਬਰਾਹਿਮ ਦਾਰਿਮ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 11	ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 12	ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 13	ਮੁਸਤਫਾ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 14	ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 15	ਸੁਨੀਲ ਪੁਲੀਕਲ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 16	ਨਿਸ਼ਾ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 17	ਰਤੀਸ਼
ਪੀਡਬਲਯੂ - 18	ਅਬਰਾਹਾਮ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 19	**ਸੋਨੂੰ ਡਾ**
ਪੀਡਬਲਯੂ - 20	ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਡਾ.
ਪੀਡਬਲਯੂ - 21	ਡਾ. ਆਰ. ਸ਼੍ਰੀਕੁਮਾਰ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 22	ਡਾ. ਪੀ.ਏ. ਸ਼ੀਜੂ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 23	ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ
ਪੀਡਬਲਯੂ - 24	ਏ.ਪੀ. ਚੰਦਰਨ

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ: -

ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 1	ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਿਆਨ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 2	ਜ਼ਬਤ ਮਹਾਜ਼ਾਰ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 3	ਸਰਕਾਰੀ ਐਲਪੀ ਸਕੂਲ, ਕਵਲਮੁੱਕਟਾ ਦੇ ਹੈੱਡਮਾਸਟਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਸਾਰ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 4	ਅਮਰਮਬਲਮ ਦੇ ਪਿੰਡ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 5	ਦ੍ਰਿਸ਼ ਯੋਜਨਾ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 6	ਜ਼ਬਤ ਮਹਾਜ਼ਾਰ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 7	ਜ਼ਬਤ ਮਹਾਜ਼ਾਰ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 8	ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਨੀਲੰਬੁਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੈਪਟਿਕ ਟੈਂਕ ਰਿਪੋਰਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 9	ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302, 1860 (ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.) ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿਪੋਰਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 10	ਜ਼ਬਤ ਮਹਾਜ਼ਾਰ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 11	ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 12	ਸਮਰੱਥਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 13	ਵੀਰਜ ਦੇ ਦਾਗ, ਖੂਨ ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 14	ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 15	ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 16	ਜ਼ਬਤ ਮਹਾਜ਼ਾਰ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 17	ਜ਼ਬਤ ਮਹਾਜ਼ਾਰ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 18	ਜ਼ਬਤ ਮਹਾਜ਼ਾਰ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 19	ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 20	ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਜਸਟਿਸ (ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 2015 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 21	ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ।
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 22	ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 24 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 23	ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅੰਸ਼।
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 24	ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ।
ਸਾਬਕਾ ਪੀ- 25	ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਹੁੰ ਕੱਟਣ, ਵਾਲ ਅਤੇ ਖੂਨ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਕਾਪੀ।

ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ: -

ਐਮਓ 1	ਚੈਪਲ
ਐਮਓ 2	ਚੈਪਲ
ਐਮਓ 3	ਲਿਖਣ ਪੈਡ
ਐਮਓ 4	ਪੈੱਨ
ਐਮਓ 5	ਪਲਾਸਟਿਕ ਕਵਰ
ਐਮਓ 6	ਪਲਾਸਟਿਕ ਕੈਰੀ ਬੈਗ
ਐਮਓ 7	ਮਿਡੀ ਸਕਰਟ
ਐਮਓ 8	ਪੇਟੀਕੋਟ
ਐਮਓ 9	ਮਿਡੀ ਟਾਪ
ਐਮਓ 10	ਸ਼ਾਲ ਦਾ ਟੁਕੜਾ
ਐਮਓ 11	ਅੰਡਰਵੇਅਰ
ਐਮਓ 12	ਸ਼ਾਲ ਦਾ ਟੁਕੜਾ
ਐਮਓ 13	ਸ਼ਾਲ ਦਾ ਟੁਕੜਾ
ਐਮਓ 14	ਦੋਥੀ
ਐਮਓ 15	ਪੂਰੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਟ
ਐਮਓ 16	ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ
ਐਮਓ 17	ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਚੋਣ ਪਛਾਣ ਪੱਤਰ

8. ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31 ਜੁਲਾਈ 2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 10 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

9. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 374 (2) ਤਹਿਤ 2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1452 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 2013 ਦੇ ਡੀਐਸਆਰ ਨੰਬਰ 3 ਰਾਹੀਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 ਤਹਿਤ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

10. 2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1452 ਅਤੇ 2013 ਦੀ ਡੀਐਸਆਰ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 28 ਫਰਵਰੀ 2018 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ

---

10 ਰੈਫ, 2 ਤੱਕ

ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ:

11. ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਦੀਪ ਪਾਇਸ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੁਕਵੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ: -

11.1 ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

11.2 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 7:30 ਵਜੇ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 9:00 ਵਜੇ ਭਾਵ ਡੇਢ ਘੰਟੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਅਤੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ ਆ ਉਂਦੀ ਹੈ।

11.3 ਇਹ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਲਗਭਗ 14 ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਣਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੀ, ਯਾਨੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਹਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

11.4 ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -24) ਏਪੀ ਚੰਦਰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਅੰਡਰਵੀਅਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅੰਡਰਵੀਅਰ

---

11 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-19

(ਐਮਓ 11) ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -24) ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

11.5 ਇਹ ਕਿ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਮਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

11.6 ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -24) ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਡੀ ਸਕਰਟ, ਪੇਟੀਕੋਟ, ਟਾਪ ਅਤੇ ਅੰਡਰਵੀਅਰ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਬਤ ਮੈਮੋ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 12 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

11.7 ਇਹ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੜੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੈਵਿਕ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਗਲਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹੁਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) 13 ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਦ @ ਕੇਵਤ ਜ਼ਿਨਕ ਨਿਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ [14]

11.8 ਇਹ ਕਿ 11 ਜਨਵਰੀ, 2024 ਨੂੰ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ 15 ਅਤੇ 4 ਜਨਵਰੀ, 2024 ਨੂੰ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ 16 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਣੇ ਗਏ ਮਾਹਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

11.9 ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

---

12 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-19

13 [2022] 9 ਐਸਸੀਆਰ 1129: (2023) 1 ਐਸਸੀਸੀ 83

14 [2023] 8 ਐਸਸੀਆਰ 152: 2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 666

15 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-14

16 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-13

ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਐਨਏ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੀਰੋਲੋਜੀਕਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

11.10 ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ 17 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਬਰਾਮਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਟੀਆਈਪੀ 18 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸਨ।

11.11 ਇਹ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹ, ਅਮੀਨਾ ਥਾਨਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਦਰੱਸੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਨ, ਕੁਨਹੀਅੱਪਾ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ਵਨ, ਜੋ ਤਲਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

11.12 ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ, ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2), ਸ਼ਮਸੁਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਅਤੇ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -12) ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਵਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਚੌਥੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਤੀਜੀ ਫੇਰੀ 'ਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵੀ ਲਈ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਇੱਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਲਾਸ਼ ਹੈ।

11.13 ਇਹ ਕਿ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਨੁੰਮੰਤ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; 19 ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 20 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ

---

17 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-23

18 ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ

19 [1952] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1091: (1952) 2 ਐਸਸੀਸੀ 71

20 [1985] 1 ਐਸਸੀਆਰ 88: (1984) 4 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 116

ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹਰ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ

11.14 ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ: -

12. ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਬਸੰਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਵਾਜਬ ਕਲਪਨਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਭਾਵ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ: -

12.1 ਇਹ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਖਾਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਖਾਟ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ 21 ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਨ।

12.2 ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਰਜਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 22) ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਯੋਨੀ ਸਵੈਬ ਅਤੇ ਸਮੀਅਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਦਾਗ ਵੀ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ -14) ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਡੀਐਨਏ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

12.3 ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ -19) ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -24) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

---

21 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-14

ਧਾਰਾ 174 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ* [22] ਅਤੇ *ਜਾਰਜ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* [23] 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ

12.4 ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ ਤੋਂ ਰਾਈਟਿੰਗ ਪੈਡ (ਐਮਓ 3), ਪੈੱਨ (ਐਮਓ 4), ਪਲਾਸਟਿਕ ਕਵਰ (ਐਮਓ 5), ਪਲਾਸਟਿਕ ਕੈਰੀ ਬੈਗ (ਐਮਓ 6) ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਅੰਡਰਵੀਅਰ (ਐਮਓ 11) ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

12.5 ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਚੌਥੀ ਫੇਰੀ 'ਤੇ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਤੀਜੀ ਫੇਰੀ 'ਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵੀ ਲਈ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਮਸੁਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 8) ਅਤੇ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 12) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਨਜ਼ਾਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਦੀ ਤੀਜੀ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੈਪਟਿਕ ਟੈਂਕ 'ਚ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਚ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਥਰੂਮ 'ਚ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

12.6 ਇਹ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ: -

13. ਅਸੀਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

---

[22] [1978] 3 ਐਸਸੀਆਰ 59: (1978) 2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 518

[23] [1998] 2 ਐਸਸੀਆਰ 303: (1998) 4 ਐਸਸੀਸੀ 605

14. ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

> "152. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫੈਸਲਾ ਹਨੁੰਮੰਤ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [(1952) 2 ਐਸਸੀਸੀ 71: ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 343 : 1952 ਐਸਸੀਆਰ 1091 : 1953 ਕ੍ਰਿਆਈ ਐਲਜੇ 129] ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਤੁਫ਼ੈਲ (ਉਰਫ਼) ਸਿਮੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [(1969) 3 ਐਸਸੀਸੀ 198 : 1970 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 55] ਅਤੇ ਰਾਮਗੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [(1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 625: ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 656] ਦੇ ਕੇਸ। ਮਹਾਜਨ, ਜੇ ਨੇ ਹਨੁੰਮੰਤ ਕੇਸ [(1952) 2 ਐਸਸੀਸੀ 71 : ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 343 : 1952 ਐਸਸੀਆਰ 1091 : 1953 ਕ੍ਰਿ ਐਲਜੇ 129] ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
>
> > "ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸਥਿਤੀਗਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ, ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਕੰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

153. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੇੜਿਓਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

(1) ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ "ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ" ਅਤੇ "ਨਹੀਂ" ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਸਹਿਬਰਾਓ ਬੋਬੜੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [(1973) 2 ਐਸਸੀਸੀ 793 : 1973 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 1033 : 1973 ਸੀਆਰਐਲ ਐਲਜੇ 1783] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਆਕਰਣਕ ਬਲਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੰਤਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ: [ਐਸਸੀਸੀ ਪੈਰਾ 19, ਪੰਨਾ 807: ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) ਪੰਨਾ 1047]

> ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇਕ ਮੁੱਢਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ 'ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਦੂਰੀ ਲੰਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੰਡਦੀ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ,

(3) ਹਾਲਾਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ,

(4) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

(5) ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਛੱਡੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

154. ਇਹ ਪੰਜ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੰਚਸ਼ੀਲ ਬਣਦੇ ਹਨ।

15. ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

16. ਲਿੰਕ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

17. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਮੇ ਸਲੀਮ (ਪੀਡਬਲਯੂ -1), ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮੇ, ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2), ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ, ਸੁਹਾਰਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -9) ਅਤੇ ਮਦਰੱਸੇ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ, ਇਬਰਾਹਿਮ ਦਰੀਮੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -10) ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਤੋਂ 11 ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

> 8. ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਚਾਚਾ (ਮਾਂ ਦਾ ਭਰਾ) ਹੈ। ਉਸਨੇ ਐਫਐਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੜਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਲਾਪਤਾ ਸੀ। ਐਕਸਟ.ਪੀ 1 4/4/2012 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਐੱਫ.ਆਈ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 4/4/2012 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ ਮਦਰੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਦਰੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਦਰੱਸੇ ਦੇ 100 ਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਲਾਕੇ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।
>
> 9. ਪੀਡਬਲਯੂ 9 ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀੜਤਾ 2012 ਵਿੱਚ ਕਾਵਲਾਮੁੱਕਟਾ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਐਲਪੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਕੂਲ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਹੈੱਡਮਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਸਟ.ਪੀ 3 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਸਟ.ਪੀ 3 ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 25/8/2002 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ।
>
> 10. ਮਦਰੱਸੇ ਦੀ ਅਧਿਆਪਕਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 7.00 ਵਜੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾਸ ਸਵੇਰੇ 9.00 ਵਜੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 4/4/2012 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਈ।

11. ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਾਚਾ (ਮਾਂ ਦਾ ਭਰਾ) ਹੈ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਦੀ ਭਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਅਮੀਨਾ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੋਤੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਮਦਰੱਸੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮਦਰੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਘਰ ਮਦਰੱਸੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਮ 4.00 ਵਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 6.45 ਵਜੇ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਬਰਾਂਡੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਮਿਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੜਕੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਉਕਤ ਘਰ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਵੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਘਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਚਾਬੀ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ ੨ ਉਸ ਛੱਪੜ ਵਿੱਚ ਭਾਲ ਕਰਨ ਗਿਆ ਜੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਮਦਰੱਸੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ ੮ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਪਾਇਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਸ਼ਾਲ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਈ ਮਿਲੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਆਈ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

18. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ

ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ: -

18.1 ਪੀੜਤ ਬੱਚਾ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 6:30 ਵਜੇ ਮਦਰੱਸੇ ਜਾਣ ਲਈ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਮਦਰੱਸੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

18.2 ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦਾ ਆਖਰੀ ਟਿਕਾਣਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) [ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਮੇ] ਨੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜੋ ਬੰਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

18.3 ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

18.4 ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 6:45 ਵਜੇ ਨਜ਼ਾਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਮਿਲਿਆ।

18.5 ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਲੜਕੀ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਬੱਚੀ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ।

18.6 ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਵੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਘਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਚਾਬੀ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਜਾਵੇਗਾ।

18.7 ਨਜ਼ਾਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਉਸ ਛੱਪੜ ਵਿੱਚ ਭਾਲ ਕਰਨ ਗਿਆ ਜੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਮਦਰੱਸੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਮਸੁਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਸਮੇਤ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦਲ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ।

18.8 ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਤਲਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ [ਸ਼ਮਸੁਧੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਅਤੇ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -12)) ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬੰਦ ਸੀ।

18.9 ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -12) ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਸ਼ਾਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਸ਼ਾਲ ਜਲਾਈ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਸ਼ਮਸੁਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ

ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਈ ਮਿਲੀ।

18.10 ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ।

18.11 ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੱਟਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਸ਼ਮਸੁਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਅਤੇ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -12) ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

18.12 ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਡਾ. ਪੀ.ਏ. ਸ਼ੀਜੂ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-22) ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ 24 ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 37 ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੱਥੀਂ ਕੰਪ੍ਰੈਸਿਵ ਅਤੇ ਲਿਗਚਰ ਕੰਟ੍ਰਕਟਿਵ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਯੋਨੀ ਪੈਨੇਟ੍ਰੇਟਿਵ ਸੈਕਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।

19. ਨਜ਼ਾਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2), ਸ਼ਮਸੁਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਅਤੇ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -12) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੰਦ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਥਰੂਮ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

20. ਜਦੋਂ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਤਾਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਗਵਾਹ ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2), ਸ਼ਮਸੁਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-8) ਅਤੇ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -12) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਥੇ ਪਈ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗਵਾਹ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਮਦਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੇ ਪਾੜੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਦੂਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿਚ ਪਈ ਮਿਲੀ।

---

24 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-15

21. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ।

22. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੀੜਤ ਦਾ ਸਕੂਲ ਬੈਗ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਪੈਡ ਅਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਆਦਿ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਸੁਹਾਰਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-9) ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

23. ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਮੂਨੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:

> 13. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 16 ਸੀਲਬੰਦ ਪੈਕੇਟ ਭੇਜ ਕੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਪੀਡਬਲਯੂ 20 ਨੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5, 12 ਅਤੇ 13 (ਏ) 'ਤੇ ਮੂਲ ਦਾਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਡੀ ਸਕਰਟ ਐਮ 07, ਇੱਕ ਧੋਤੀ ਐਮਓ 14, ਇੱਕ ਤੌਲੀਆ ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਸਵੈਬ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਮਿਡੀ ਸਕਰਟ, ਪੇਟੀਕੋਟ, ਧੋਤੀ, ਪੂਰੀ ਬਾਹ ਦੀ ਸ਼ਰਟ, ਸੂਤੀ ਗੌਜ਼ ਆਦਿ 'ਤੇ ਵੀ ਖੂਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਖੂਨ ਮਨੁੱਖੀ ਮੂਲ ਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ 20 ਦੁਆਰਾ ਨਹੁੰ ਕੱਟਣ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਟਿਸ਼ੂ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇ ਗਏ। ਪੀਡਬਲਯੂ 20 ਦੁਆਰਾ ਡੀਐਨਏ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਕਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਨੇ ਡੀਐਨਏ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡੀਐਨਏ ਟਾਈਪਿੰਗ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 13 (ਏ) ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਦਾਗ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਸਨ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਮਿਡੀ ਸਕਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 13 (ਏ) ਯੋਨੀ ਸਵੈਬ ਹੈ. ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 16 ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਖੂਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀਐਨਏ ਟਾਈਪਿੰਗ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 17 (ਏ) ਅਤੇ 17 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਅਤੇ ਨਹੁੰ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਸੈੱਲਾਂ ਦੇ ਧੱਬੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਸਨ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 5 ਲਾਲ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਫਟੀ ਹੋਈ ਸਿੰਗਲ ਧੋਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 6 ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਫਟੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੀ ਪੂਰੀ ਬਾਹ ਦੀ ਸ਼ਰਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਡੀ.ਐਨ.ਏ ਟਾਈਪਿੰਗ

---

25 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-23

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1, 7, 8 ਅਤੇ 12 ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 13 (ਏ) ਵਿੱਚ ਯੋਨੀ ਸੈੱਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਨ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 7 ਖਾਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਕਪਾਹ ਦੀ ਗੌਜ਼ ਵਿਚ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੂਨ ਦਾ ਦਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 8 ਖਾਟ ਤੋਂ ਕਪਾਹ ਦੀ ਗੋਜ਼ ਵਿਚ ਇਕੱਤਰ ਖੂਨ ਦਾ ਦਾਗ ਹੈ. ਐਕਸਟ.ਪੀ 14 ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ।

24. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਿੰਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -24), ਡੀਐਨਏ ਮਾਹਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 4) ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨਿਸ਼ਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਠੋਸ ਲਿੰਕ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਨੇ ਵੀਰਜ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਡੀਐਨਏ ਵਾਲਾ ਵੀਰਜ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

25. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ: -

(i) ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਦੋਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਮਦਰੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

(ii) ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਪੀੜਤ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਦਰੱਸੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ।

(iii) ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਬੱਚਾ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਵਿਆਪਕ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੂਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਘਰ ਮਦਰੱਸੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਸੀ।

(iv) ਨਜ਼ਾਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਨੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਪਾਇਆ।

(v) ਤੀਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੌਰਾਨ, ਗਵਾਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਪਾਇਆ। ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ

ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘਰ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ।

(vi) ਗਵਾਹ ਨਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਨੇ ਤੀਜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਢਲਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੈੱਡ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਪਰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਛੱਪੜ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਗਿਆ।

(vii) ਛੱਪੜ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਵਾਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਨੇ ਉਸ ਮਸ਼ਾਲ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਦਰੱਸੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ

(viii) ਚੌਥੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਜ਼ਰੂਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2), ਸ਼ਮਸੁਦੀਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਅਤੇ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ -12) ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-12 ਨੇ ਆਪਣੀ ਟਾਰਚ ਜਗਾ ਕੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਨੇ ਹਟਾਇਆ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਾਈ ਹੋਈ ਮਿਲੀ।

(viii) ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੈਪਟਿਕ ਟੈਂਕ ਦੇ ਦੋ ਪੱਥਰ ਵੀ ਹਿੱਲਦੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ।

(ix) ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੀ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗ ਦੀ ਮਿਡੀਸਕਰਟ (ਐਮਓ-7), ਪੇਟੀਕੋਟ (ਐਮਓ-8) ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਮਿਡੀਟਾਪ (ਐਮਓ-9) ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ -9) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਰਸੋਈ ਵਿਚੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅੰਡਰਵੀਅਰ (ਐਮਓ 11) ਵੀ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

(x) ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖਾਟ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਪਾਏ ਗਏ।

(xi) ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੁੱਲ 37 ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੱਥੀਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

---

26 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-15

(xii) ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ 27 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੀ ਗਈ ਮਿਡੀਸਕਰਟ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਧੋਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਕਪਾਹ ਦੀ ਗੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਸਨ। ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਵਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ।

(xiii) ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ 28 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਿਡੀਸਕਰਟ (ਐਮਓ - 7) 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਵੀਰਜ ਦੇ ਦਾਗਾਂ ਦੀ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਖਾਟ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਿਲੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਨ।

(xiv) ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ 29 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੱਪਲਾਂ, ਹਾਰਡ-ਬੋਰਡ ਲਿਖਣ ਪੈਡ, ਲਿਖਣ ਪੈਡ ਦਾ ਪਲਾਸਟਿਕ ਕਵਰ, ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਪੈੱਨ ਅਤੇ ਹਲਕੇ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਛੋਟਾ ਪਲਾਸਟਿਕ ਕੈਰੀ ਬੈਗ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ -9) ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

26. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੰਜ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ (ਪੰਚਸ਼ੀਲ) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ।

27. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੁਖਤਾ ਅਤੇ ਯਕੀਨਯੋਗ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

28. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡੂੰਘਾਈ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ,

---

27 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-13

28 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-14

29 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-23

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ।

29. ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਲੜੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

30. ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

(i) ਹਰੇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥਕ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(ii) ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਉਹ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਤੱਥ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰੇਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਜੋ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(iii) ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਲਿੰਕ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੈ

(iv) ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਰੇਕ ਟੁਕੜਾ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(v) ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਖੋਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਪੂਰਵਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ

31. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਓਟੀਓਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

32. ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

† ਹੈੱਡਨੋਟਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016